

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobce: **F. M.**
zastoupen obecným zmocněncem A. R.

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. srpna 2017, č. j. MV-82981-4/SO 2017,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 25. 10. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2017, č. j. MV-82981-4/SO-2017 (dále též jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaná podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s. ř.“ nebo „správní řád“), zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též jen „správní orgán I.

stupně“ nebo „Ministerstvo vnitra“), ze dne 21. 4. 2017, č. j. OAM-17148-20/TP-2016 (dále též jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byla podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu na území České republiky, neboť nebyly splněny podmínky ustanovení § 67 tohoto zákona.

2. Současně žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků. Této žádosti krajský soud vyhověl usnesením ze dne 14. 11. 2017, č. j. 30 A 136/2017-22.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítal, že byl v předcházejícím řízení zkrácen na svých právech, má za to, že správní orgány v uvedeném řízení porušily ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu, neboť nepřihlédly k okolnostem daného případu, zejména k jeho rodinným a soukromým poměrům. Rovněž došlo k porušení ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců, neboť existují důvody hodné zvláštního zřetele, díky nimž lze prominout podmínku nepřetržitého pobytu na území pro udělení trvalého pobytu. Žalobce dále namítá porušení ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, neboť správní orgány nepřihlížely pečlivě ke všemu, co vyšlo v průběhu řízení najevo, a to k jeho poměrům a situaci v zemi jeho původu. Tím došlo i k porušení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 10 Úmluvy o právech dítěte, neboť napadeným rozhodnutím bylo zasaženo i do jeho práva na rodinný a soukromý život, správní orgány postupovaly v rozporu s ustanovením o právech rodiče a dítěte. V této souvislosti se žalobce dovolává i porušení ustanovení § 855 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, který pojednává o vzájemných právech a povinnostech rodičů a dětí.
4. Žalobce shrnul, že podal žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 67 zákona o pobytu cizinců. V odstavci 1 citovaného ustanovení je uvedeno, že povolení k trvalému pobytu se po 4 letech nepřetržitého pobytu na území České republiky udělí cizinci, který v zemi pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany za podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o žalobě nebo kasační stížnosti. Podle ustanovení § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců lze tyto podmínky prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele a žalobce má za to, že jsou u něho dány důvody, pro které by mu měl správní orgán prominout podmínku nepřetržitého pobytu 4 let na území. Uvedl, že v České republice žije spolu s manželkou a jejich devíti dětmi, kteří zde všichni (vyjma žalobce) mají trvalý pobyt. V současné době jsou některé z jeho dětí umístěny v ústavní výchově. Žalobce nesouhlasí s názorem žalované, vysloveným v napadeném rozhodnutí, že: *„nic mu nebrání v tom, aby svůj soukromý a rodinný život realizoval ve své vlasti“*. Je pro něho nereálné, aby svůj rodinný a soukromý život realizoval v Turecku, neboť všechny jeho děti vyrostly v České republice a navštěvují zde základní a střední školy. Integrovaly se zde a nepoznaly jiné prostředí. Motivace žalobce k získání oprávnění k trvalému pobytu pak spočívá v tom, že děti chce získat z ústavní péče zpět do své výchovy.
5. Z výše uvedených důvodů má žalobce za to, že nemá jinou možnost, než požádat o povolení k trvalému pobytu ve smyslu ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců, neboť jinak by musel vycestovat do Turecka a žádat o pobytové oprávnění z Turecka. Obává se toho, že potom by již nemusel mít možnost se do České republiky vrátit. Na podporu svého tvrzení o nepříznivých podmínkách v Turecké republice odkázal na zprávu

Ministerstva zahraničních věcí České republiky a zprávu Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických o stavu lidských práv v Turecku za rok 2016 ze dne 3. 3. 2017.

6. Žalobce se na základě výše uvedeného domnívá, že by mu mělo být vydáno povolení k trvalému pobytu, neboť jsou v jeho případě dány důvody hodné zvláštního zřetele, pro které lze prominout podmínku 4 let nepřetržitého pobytu na území ve smyslu ustanovení § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Skutečnost, že má na území České republiky manželku a 9 dětí, je dle jeho názoru skutečností výjimečnou a vyžadující udělení trvalého pobytu. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované k žalobě

7. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 16. 11. 2017 uvedla, že se ztotožňuje se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací předcházejících rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. S ohledem na skutečnost, že žalobce v žalobní argumentaci uvedl obsahově obdobné námitky, které uplatnil v rámci odvolacího řízení, žalovaná odkázala na III. část odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se s uvedenými námitkami již vypořádala.
8. Žalobní námitky jsou dle žalované nedůvodné, neboť je přesvědčena, že v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti žalobce dle ustanovení § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců a tento závěr je v odůvodnění napadeného rozhodnutí přezkoumatelným způsobem odůvodněn. Odkázala na spisový materiál a konstatovala, že žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost napadeného rozhodnutí zpochybňovala. Závěrem navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Jednání soudu

9. K jednání soudu dne 16. 4. 2019 se dostavila pouze strana žalovaná. Strana žalující se bez omluvy nedostavila, ačkoliv bylo předvolání k jednání řádně a včas doručeno nejen obecnému zmocněnci žalobce, ale i žalobci samotnému.
10. Pověřený zástupce žalované setrval na správnosti napadeného rozhodnutí, odkázal na obsah správního spisu a na vyjádření žalované k žalobě ze dne 16. 11. 2017. Navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost, náhrady nákladů řízení před soudem se vzdal.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

11. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

12. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce podal dne 27. 10. 2016 žádost o povolení k trvalému pobytu na území České republiky dle ustanovení § 67 zákona o pobytu. Správní orgán I. stupně dne 22. 11. 2016 žalobce vyzval k doplnění této

žádosti, neboť nespécifikoval, na základě jakého ustanovení žádost podává. Žalobce doplnil, že žádost podává dle ustanovení § 67 odstavce 7 tohoto zákona, tedy že žádá o prominutí podmínky 4 let nepřetržitého pobytu na území České republiky z osobních a rodinných důvodů, neboť jeho manželka i jeho devět dětí mají na území České republiky trvalý pobyt (uvedenou skutečnost lze ověřit výpisem z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR založeným do správního spisu dne 15. 12. 2016). Upozornil na to, že některé z jeho dětí jsou umístěny v ústavní výchově. Právě trvalý pobyt by mu umožnil plný výkon jeho rodičovské odpovědnosti.

13. Žalobce svou žádost doplnil také o nové informace o zemi svého původu, zdůraznil zhoršení bezpečnostní situace a skutečnost, že dochází k diskriminaci Kurdů, k nimž sám i jeho rodinní příslušníci náleží. Má informace od svého bratra, že v Turecku již vědí o tom, že se snaží na území České republiky získat azyl. K údajnému tvrzení správního orgánu, že svou ženu napadá, uvedl, že mezi nimi došlo pouze k ostřejší výměně názorů, která byla ze strany policie nesprávně pochopena. Žalobce rovněž nesouhlasí s určitými závěry ohledně výchovy dětí, které poskytl příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí. Je toho názoru, že jeho děti i žena ho milují.
14. Jak dále vyplynulo ze správního spisu, žalobce v minulosti opakovaně požádal o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky, tato mu udělena nebyla. Poprvé v řízení zahájeném dne 17. 1. 2008, které bylo pravomocně ukončeno dne 25. 2. 2008, dále v řízení zahájeném dne 4. 6. 2008, které bylo pravomocně ukončeno dne 22. 10. 2012, a naposledy v řízení zahájeném dne 11. 9. 2014, které bylo pravomocně ukončeno až usnesením Nejvyššího správního soudu dne 19. 10. 2016, č. j. 9 Azs 248/2016- 4, kterým byla odmítnuta jeho kasační stížnost pro nepřijatelnost, a které nabylo právní moci dne 20. 10. 2016. Poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, které je pro posouzení věci rozhodující, trvalo dva roky a jeden měsíc. Žalobce tedy splnil jednu ze dvou podmínek ustanovení dle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tj. že jeho poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany před podáním žádosti o udělení povolení k trvalému pobytu trvalo nejméně dva roky.
15. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že žalobce podal již v minulosti (2. 1. 2013) žádost o povolení k trvalému pobytu, řízení o této žádosti bylo pravomocně správním orgánem ke dni 4. 7. 2015 zastaveno. V prvoinstančním rozhodnutí (na základě údajů ze správního spisu) je dále přehledně popsáno, kdy a v jakém období a na základě jakého pobytového oprávnění (vízum za účelem strpění pobytu, výjezdní příkaz) žalobce měl či neměl legalizovaný pobyt na zdejšího území. Lze shrnout, že nepřetržitost pobytu žalobce na území České republiky byla přerušena v období od 27. 10. 2012 do 29. 1. 2013, od 16. 7. 2013 do 10. 9. 2014 a dále od 21. 10. 2016 do 27. 10. 2016. Žalobce uvedené skutečnosti nijak nerozporoval.
16. Správní orgán vyzval žalobce dne 6. 1. 2017 k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce přislíbil doplnění podkladů dokumenty z Turecka, ale neučinil tak.
17. Rozhodnutím ze dne 21. 4. 2017, č. j. OAM-17148-20/TP-2016, správní orgán I. stupně žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu zamítl. Odvolání proti němu žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

B. Právní závěry

18. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Žalobce v žalobě namítal, že mu mělo být uděleno povolení k trvalému pobytu dle ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců, neboť je přesvědčen, že v jeho případě jsou dány důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu odstavce 7 citovaného ustanovení, pro které lze podmínku nepřetržitosti pobytu 4 let na území prominout.
20. Podle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu po 4 letech nepřetržitého pobytu na území vydá na žádost cizinci, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany za podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o žalobě nebo kasační stížnosti, pokud tato žaloba nebo stížnost byla podána v zákonné lhůtě. Do doby pobytu podle věty první se započítává doba pobytu na území na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu a doba, po kterou byl cizinec žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nebo cizincem, který byl strpěn na území podle zákona o azylu. Nepřetržitost pobytu na území je zachována, pokud cizinec podal žádost o udělení mezinárodní ochrany nejpozději do 7 dnů po skončení přechodného pobytu na dlouhodobé vízum nebo na povolení k dlouhodobému anebo trvalému pobytu; to neplatí, pokud platnost těchto pobytových oprávnění byla zrušena.
21. Podle ustanovení § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 vydá, je-li žadatelem cizinec, který
- a) je mladší 18 let,
 - b) se není schopen o sebe sám postarat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nebo
 - c) je osamělý a starší 65 let.
22. Podle ustanovení § 67 odst. 3 zákona o pobytu cizinců se povolení k trvalému pobytu může při splnění podmínek uvedených v odstavci 1 dále vydat, je-li žadatelem cizinec,
- a) který je rodičem cizince uvedeného v odstavci 2 písm. a) nebo b),
 - b) kterému byl rozhodnutím příslušného orgánu cizinec uvedený v odstavci 2 písm. a) nebo b) svěřen do péče, nebo
 - c) který je jiným přímým příbuzným ve vzestupné nebo sestupné linii cizince uvedeného v odstavci 2, na jehož osobní péči je cizinec uvedený v odstavci 2 závislý.
23. Ustanovení § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců pak uvádí, že žádost je při splnění podmínek v odstavci 1 oprávněn podat i cizinec, který o vydání tohoto povolení žádá z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele.
24. Dle § 67 odst. 5 zákona o pobytu cizinců lze žádost podat ministerstvu nejpozději do 2 měsíců po pravomocném ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany.
25. Podle ustanovení § 67 odst. 6 zákona o pobytu cizinců může být povolení k trvalému pobytu vydáno cizinci uvedenému v odstavci 3 pouze, bylo-li toto povolení vydáno cizinci uvedenému v odstavci 2.
26. Podle ustanovení § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců pak splnění podmínky nepřetržitého pobytu na území a podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační

stížnosti, lze prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele, zejména je-li oprávněným cizincem osoba mladší 15 let nebo nepříznivý zdravotní stav žadatele nastal za pobytu na území.

27. V ustanovení § 67 odst. 8 zákona o pobytu cizinců je uvedeno, že splnění podmínky podat žádost nejpozději do 2 měsíců po pravomocném ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany lze prominout cizinci uvedenému v odstavci 3, pokud řízení o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany skončilo dříve než řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany cizince uvedeného v odstavci 2.
28. Podle § 175 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 14. 8. 2017, Ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže v řízení nejsou potvrzeny důvody uvedené v žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 nebo nejsou splněny podmínky podle § 67 nebo § 68.
29. Předmětem projednávané věci je posouzení správného výkladu ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců a jeho aplikace správními orgány.
30. Krajský soud má na základě výše uvedeného za prokázané, že žalobce splňuje pouze jednu ze dvou kumulativně stanovených podmínek dle ustanovení § 67 odst. 1 citovaného zákona, a to, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o žalobě nebo kasační stížnosti (uvedené řízení probíhalo od 11. 9. 2014 do 20. 10. 2016). Současně bylo prokázáno, že žalobce nesplňuje první podmínku citovaného ustanovení, tj. 4 roky nepřetržitého pobytu na území (nepřetržitost pobytu na území České republiky byla přerušena v období od 27. 10. 2012 do 29. 1. 2013, od 16. 7. 2013 do 10. 9. 2014 a od 21. 10. 2016 do 27. 10. 2016). Rovněž není pochyb o tom, že žalobce v době podání žádosti o trvalý pobyt nepobýval na území v rámci přechodného pobytu, neboť neměl žádným způsobem upravený pobyt na území. Lze proto dospět k závěru, že žalobce podmínky dle § 67 odst. 1 cit. zákona nesplnil. Žalobce vůči takto zjištěným informacím navíc nic nenamítal a skutečnosti, že nesplňuje podmínku nepřetržitosti pobytu na území, si byl sám vědom (viz jeho vyjádření ze dne 14. 11. 2016 – doplnění žádosti o povolení k trvalému pobytu).
31. Dále lze bez pochybností konstatovat, že žalobce nesplňuje podmínku podle ustanovení § 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců, jelikož není osobou mladší 18 let. Žalobce rovněž není osobou, která by nebyla schopna se o sebe sama postarat z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobce v průběhu správního řízení uváděl určité zdravotní problémy, ale svá tvrzení nijak nedoložil a v žalobě se k nim již nikterak nevyjadřoval. Žalobce není ani osobou osamělou či starší 65 let. Podmínky uvedené v ustanovení 67 odst. 2 zákona o pobytu cizinců jsou navíc provázané se splněním podmínek uvedených v ustanovení § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, které žalobce prokazatelně nesplnil. Žalobce nesplňuje ani podmínku podle ustanovení § 67 odst. 3, jelikož sice je rodičem nezletilého dítěte – cizince, uvedeného v ustanovení § 67 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, ale nesplňuje podmínky uvedené v ustanovení § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (zde podmínku 4 let nepřetržitého pobytu na území), které i v tomto případě musí být splněny kumulativně. Z logiky věci tak nesplňuje ani podmínky uvedené v ustanovení § 67 odst. 6 a odst. 8 zákona o pobytu cizinců.
32. Podle ustanovení § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců může žádost při splnění předpokladů uvedených v odstavci 1 téhož ustanovení podat i cizinec, který o vydání tohoto povolení žádá z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele. Jak již bylo řečeno

shora, žalobce podmínky § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nesplnil, a proto ani aplikace tohoto ustanovení nepřipadá v úvahu.

33. Podle ustanovení § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců pak splnění podmínky nepřetržitého pobytu na území a podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti, lze prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele, zejména, je-li oprávněným cizincem osoba mladší 15 let nebo nepříznivý zdravotní stav žadatele nastal za pobytu na území.
34. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce splnil pouze podmínku uvedenou v ustanovení § 67 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, neboť žádost o vydání povolení k trvalému pobytu podal ve lhůtě 2 měsíců po pravomocném ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany (ukončeno bylo dne 20. 10. 2016 a žádost byla podána dne 27. 10. 2016), to však samo osobě pro vyhovění jeho žádosti nepostačuje. Je totiž nepochybné, že žalobce nesplnil základní podmínku uvedenou v ustanovení § 67 odst. 1 cit. zákona a nesplnil ani další podmínky stanovené v ostatních částech tohoto ustanovení. Z dikce ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců přitom vyplývá, že uvedené podmínky musí být splněny kumulativně.
35. Žalobce si byl vědom toho, že pro vydání povolení k trvalému pobytu nesplňuje podmínku 4 let nepřetržitého pobytu na území dle ustanovení § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, a proto se dovolával prominutí uvedené podmínky ve smyslu odst. 7 citovaného ustanovení z důvodů hodných zvláštního zřetele, které spatřuje zejména ve své složité rodinné situaci (manželka a 9 dětí disponují povolením k trvalému pobytu na území České republiky) a v nepříznivé politické a bezpečnostní situaci v Turecku.
36. Krajský soud má ve shodě se správními orgány za to, že v případě uznání důvodů hodných zvláštního zřetele se musí jednat o případy vážné a zcela výjimečné, kdy pobytovou situaci cizince nelze řešit jiným způsobem, než právě udělením trvalého pobytu na území bez splnění podmínek vyžadovaných ustanovením § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců.
37. Neurčitý právní pojem „důvody hodné zvláštního zřetele“ je vyjádřen ve skutkové podstatě ustanovení § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců i ustanovení § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, jejich aplikace je však v souvislosti s ustanovením § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců různá. Z dikce ustanovení § 67 odst. 4 cit. zákona vyplývá, že žadatel, který se dovolává jiných důvodů hodných zvláštního zřetele, musí splňovat podmínky ustanovení § 67 odst. 1, zatímco žadatel dle § 67 odst. 7 cit. zákona o prominutí podmínek dle § 67 odst. 1 cit. zákona žádá. K výkladu uvedeného neurčitého právního pojmu důvodů hodných zvláštního zřetele se vyjádřil Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 8. 11. 2017, č. j. 9 Azs 249/2017-49, v němž konstatoval, že: „K samotné interpretaci důvodů hodných zvláštního zřetele Nejvyšší správní soud předepisuje, že se jedná o neurčitý pojem vysokého stupně obecnosti, proto je variabilita jeho využití značná.[...] Samotná úvaha žalovaného, že v případě důvodů hodných zvláštního zřetele podle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců musí jít o natolik závažné důvody, že vyžadují udělení povolení k trvalému pobytu cizinci, je zcela logická. Pokud má jít o důvody k udělení tohoto pobytového oprávnění, musí být hodnoceny ve vztahu k němu. Vzhledem k tomu, že se jedná o nejvyšší typ pobytového oprávnění pro cizince, je také případné se ptát, zda v konkrétním případě nepostačuje udělení typu nižšího“ (všechna zde citovaná rozhodnutí jsou veřejně dostupná

na: www.nssoud.cz). Uvedenou interpretaci lze dle krajského soudu přiměřeně použít i v souvislosti s ustanovením § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců.

38. Krajský soud zdůrazňuje, že řízení o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 67 zákona o pobytu cizinců je řízením o žádosti, které je ovládáno zásadou dispoziční (je zde upozaděna zásada vyšetřovací) a je na žadateli, tj. žalobci, aby relevantní skutečnosti tvrdil a doložil. Z hlediska případných úvah o důvodech hodných zvláštního zřetele pro udělení trvalého pobytu jiné důvody než výše popsaná rodinná situace (žalobce je jediný člen rodiny, kterému nebyl udělen trvalý pobyt) a nepříznivá politická situace v jeho vlasti (bez konkrétní spojitosti s osobou žalobce) z obsahu správního spisu, resp. z tam obsažených podání žalobce nevyplynuly.
39. K žalobcem tvrzenému rozdělení rodiny zastává krajský soud shodný názor, jaký byl již několikrát judikován Nejvyšším správním soudem, tedy že: *„Respektování a ochrana rodinného života spočívá v ochraně skutečných a trvalých rodinných vazeb, které má cizinec na území České republiky, přičemž zásahem do těchto vazeb by mohl být zpravidla pouze dlouhodobý zákaz pobytu, který by právě svou délkou mohl dosáhnout intenzity nepřiměřeného zásahu ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva. Výjimkou by pak mohl být například případ, kdy by nepřiměřeným zásahem do rodinné či osobní vazby byla již pouhá nutnost vycestování“* (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2016, č. j. 9 Azs 253/2016-30).
40. Krajský soud konstatuje, že z napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně vyplývá, že zamítnutí žádosti žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 67 zákona o pobytu cizinců, nemůže představovat z hlediska dopadů do jeho rodinného a soukromého života nepřiměřený zásah ve smyslu citované judikatury, neboť žalobci tím nebyl vysloven zákaz pobytu ani mu není znemožněno, aby si svůj pobyt na území České republiky legalizoval jiným způsobem, který nabízí zákon o pobytu cizinců, a to například žádostí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území ve smyslu § 42a zákona o pobytu cizinců (viz již výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2016, č. j. 9 Azs 253/2016-30).
41. Z uvedeného tedy vyplývá, že rozhodnutím o zamítnutí žádosti o povolení k trvalému pobytu tak není samo o sobě dotčeno právo cizince na území České republiky pobývat. Dochází pouze k odepření výhod plynoucích ze statusu cizince pobývajícího na území České republiky v rámci trvalého pobytu, aniž by tím byla dotčena možnost žalobce požádat o jiný typ pobytového oprávnění. Obava žalobce, že pro něj již není jiná možnost, než požádat o trvalý pobyt ve smyslu ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců, se ukázala jako lichá.
42. Ač žalovaná dospěla k závěru, že žalobci bezprostřední návrat do vlasti nehrozí, zabývala se v odůvodnění napadeného rozhodnutí i otázkou, zda nepříznivou politickou situaci v Turecké republice lze podřadit pod důvod hodný zvláštního zřetele (viz strany 8-9 napadeného rozhodnutí). Dospěla přitom k závěru, že žalobce v rámci řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu nedoložil žádné relevantní doklady, které by prokazovaly důvodnost jeho obavy pro případ návratu do vlasti. Krajský soud v této souvislosti k obdobné žalobní námitce poukazuje na to, že uvedená otázka stejně jako aktuální bezpečnostní situace v Turecku byla podrobně posuzována v rámci opakovaných řízení žalobce o udělení mezinárodní ochrany, naposledy Nejvyšším správním soudem v jeho rozhodnutí ze dne 19. 10. 2016, přičemž relevantním důvodem

ve smyslu vyhovění žádosti o mezinárodní ochranu, shledána nebyla. Krajský soud se s uvedeným posouzením ztotožňuje. S ohledem na shora uvedené a zejména pak na jiné pobytové možnosti žalobce dle zákona o pobytu cizinců, by se obsáhlejší argumentace jevila jako nadbytečná.

43. V této souvislosti soud doplňuje, že přezkum rozhodnutí o neudělení povolení k pobytu je z povahy věci mnohem méně intenzivní než přezkum rozhodnutí o zrušení povolení k pobytu (či rozhodnutí o správním vyhoštění), neboť ve druhém případě jde o daleko závažnější zásah do práv jednotlivce (k tomu srov. blíže rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2011, č. j. 7 As 112/2011-65). Žalovaná se v odůvodnění rozhodnutí zabývala rodinnou situací žalobce a dospěla k závěru, že napadeným rozhodnutím žalobci nebyl zakázán pobyt na území ani nepředstavuje důvod pro jeho okamžitý návrat do vlasti. Z hlediska posouzení přiměřenosti zásahu do soukromého a rodinného života žalovaná poukázala na rozdíl mezi zamítnutím žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu dle § 75 odst. 1 a § 75 odst. 2 zákona o pobytu cizinců. Zde příléhavě odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 3. 2017, č. j. 4 Azs 7/2017-36, v němž je uvedeno, že *„při rozhodování o zamítnutí žádosti podle § 75 odst. 1 zákona o pobytu cizinců zákonodárce nestanovil správním orgánům výslovnou povinnost posoudit, zda je rozhodnutí přiměřené z hlediska zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince, tak jako je tomu v případě rozhodování o zamítnutí žádosti podle § 75 odst. 2 téhož zákona.“* S uvedenými závěry se krajský soud ztotožňuje.

44. Lze shrnout, že žádnou z žalobcem namítaných skutečností nelze považovat za důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná přezkoumala rozhodnutí správního orgánu I. stupně v rozsahu odpovídajícím odvolání žalobce, zabývala se interpretací ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců velice pečlivě, odkázala na konkrétní a relevantní soudní judikaturu a své závěry dostatečně přesvědčivou argumentací objasnila. Pokud jde o vlastní výklad ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců, příléhavě odkázala na rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 15. 4. 2009, č. j. 9 Ca 168/2008-96, v němž je uvedeno, že jednotlivé odstavce tohoto ustanovení jsou vzájemně provázané a navazují na sebe. Osoby vymezené v ustanovení § 67 odst. 2 odst. 3 nebo 4 zákona o pobytu cizinců tak mohou podat žádost o povolení k trvalému pobytu jen při splnění podmínek § 67 odst. 1 a 5 zákona o pobytu cizinců, nebylo-li splnění některé z podmínek ustanovení § 67 odst. 7, 8 zákona o pobytu cizinců prominuto. V napadeném rozhodnutí bylo správně vysvětleno, že udělení pobytového oprávnění z důvodů hodných zvláštního zřetele představuje mimořádnou situaci podloženou důvody zcela výjimečnými či naléhavými. Žalovaná při výkladu tohoto neurčitého právního pojmu podpůrně odkázala i na judikaturu správních soudů ve vztahu k humanitárnímu azylu dle § 14 zákona o azylu (ten lze udělit v případě hodném zvláštního zřetele), kde byl tento pojem více popsán. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je ale zřejmé, že důvody hodné zvláštního zřetele vykládala ve vztahu k institutu trvalého pobytu (odkazem na již výše citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č. j. 9 Azs 249/2017-49, a další). Krajský soud na tomto místě opakovaně připomíná, že žalobce disponuje právem upravit si pobytový status na území České republiky jiným způsobem, a proto ve shodě s názorem správních orgánů uvádí, že důvody hodné zvláštního zřetele, byť by měly spočívat v žalobcových rodinných vazbách, nejsou v posuzovaném případě natolik naléhavé, aby vedly k vydání povolení k trvalému pobytu. Lze proto uzavřít, že v řízení bylo prokázáno, že žalobce nesplnil podmínky pro vydání

povolení k trvalému pobytu dle ustanovení § 67 zákona o pobytu cizinců, a proto správní orgán I. stupně v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců jeho žádost zamítl.

45. Soud má po provedeném přezkumu za to, že žalovaná se dostatečně a přezkoumatelným způsobem zabývala všemi zákonnými důvody pro udělení trvalého pobytu žalobci včetně posouzení důvodů hodných zvláštního zřetele, a proto se s jejími závěry a odůvodněním rozhodnutí ztotožňuje a doplňuje, že právě žalobcovo právo požádat o jiný typ pobytového oprávnění potlačuje výjimečnost a naléhavost jeho rodinných poměrů, jakožto důvodů hodných zvláštního zřetele. Jinými slovy, vzhledem k právním možnostem žalobce lze konstatovat, že napadené rozhodnutí se bezprostředně nedotýká žalobcova soukromého a rodinného života v tom smyslu, že by znamenalo rozlukou rodiny.
46. Krajský soud na základě výše uvedeného uzavírá, že neshledal namítané vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle jeho názoru bylo rozhodnutí vydáno na základě náležitě zjištěného stavu věci (§ 3 správního řádu), žalovaná rovněž řádně odůvodnila, proč žalobci nelze udělit povolení k trvalému pobytu (§ 68 odst. 3 správního řádu). Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

V. Náklady řízení

47. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Pověřený zástupce žalované se náhrady nákladů řízení před soudem vzdal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové dne 16. 4. 2019

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu